

РЕШЕНИЕ

№ 5151

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4514** по описа за **2012** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 14.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9585/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № КГ 882/ 12.04.2011 г., издадено от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, с което на [фирма], ЕИК [ЕГН] е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лв за това, че в качеството си на краен разпространител на течни горива предлага на пазара за разпространение течено гориво – гориво за дизелови двигатели, което не съответства на установените изисквания за съдържание на биодизел в гориво за дизелови двигатели, с което са нарушени чл. 24, ал. 3 вр. чл. 24, ал. 1 т. 1 от Закона за възобновяемите и алтернативни енергоизточници и биогорива /отм./

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от името на санкционирания търговец. Релевираните основания са за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Подателят на жалбата сочи, че въззивният съд не е обсъдил явните несъответствия между доказателствата по преписката и констатираните факти при извършване на проверката – така според протокола за вземане на проба от бензоколонка № 7 е установена доставка на 2911 л дизелово

гориво, но според фактурата от 05.05.2010 г. количеството е 3466 л. Освен това последната доставка на дизелово гориво АУАН е от 18.06.2010 г. и е за 8501 л. Дори ако се приеме, че последната доставка на дизелово гориво, извършена от САКСА ООД, е от 05.05.2010 г. при обем на резервоара от 51 000 л няма съмнение, че в него се е намирало и старо количество. Поддържа се, че във всеки резервоар има т. нар. „мъртво ниво”, под което помпата на бензоколонката не може да изпомпва гориво и е технически невъзможно това количество да бъде изпомпано от резервоара и да бъде заредено ново гориво с нови физикохимически показатели. Без да оспорва, че съгласно чл. 24, ал. 1 ЗВАЕИБ от 01.03.2010 г. крайните разпространители на горива са длъжни да продават дизелово гориво със съдържание на биодизел минимум 2 % обемни, касаторът настоява, че към 01.03.2010 г. в резервоара се е намирало количество от т. нар. „мъртъв обем” от предишни доставки, който е бил или изцяло без съдържание на биодизел или биодизелът не е бил в посочената по – горе концентрация. При смесването на това гориво с доставеното след релевантната дата съдържанието на биодизел е спаднало под изискуемия минимум, но това смесване не е могло да се предотврати от дружеството.

Развити са и оплаквания за явна несправедливост на наложеното наказание.

Искането до съда е за отмяна на решението и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. При условията на евентуалност, след отмяната на решението делото да бъде върнато на СРС за изслушване на експертиза за установяване на т. нар. „мъртъв обем” на дизеловото гориво.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора твърди, че в рамките на висящото съдебно производство по обжалване на санкционния акт е отпаднало задължението за крайните разпространители да предлагат на пазара гориво с биодобавка, което е въведено и дружеството е могло да се позове на чл. 3, ал. 2 ЗАНН. От ответника е постъпило подробно становище за неоснователност на касационната жалба, сред които на първо място се сочи, че съгласно легалните дефиниции по § 1, т. 20 ЗЧАВ, вр. т. 19 от ДР на ЗВАЕИБ /отм/ санкционираният търговец попада в кръга на крайните разпространители на течни горива, в каквото качество носи отговорност за съответствието на предлаганите на пазара за разпространение на течни горива за дизелови двигатели с изискванията за съдържание на биодизел. Второ – наличието на декларация за съответствие към конкретна партида горива не освобождава [фирма] от задължението да осъществява ефективен контрол върху действителните показатели на горивото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на

жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Г. /актосъставител/, и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Административно – наказателната отговорност на [фирма] е реализирана от ответника за нарушение по чл. 24, ал. 3 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от отменения понастоящем Закон за възобновяемите и алтернативни енергоизточници и биогоривата. С първата от цитираните разпоредби е въведено изискване по отношение на лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход за нуждите на транспорта при освобождаване за потребление по смисъла на ЗАДС да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, което от 1 март 2010 г. гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 2 процента обемни;

Съгласно чл. 24, ал. 3 ЗВАЕБ /отм./ в срок два месеца след изтичането на сроковете по ал. 1 крайните разпространители са длъжни да предлагат на пазара горивата за дизелови и бензинови двигатели в съответствие с изискванията на ал. 1 и 2.

В разглеждания случай проверката е извършена на 23.08.2010 г., след изтичане на двумесечния срок по чл. 24, ал. 3 от закона.

Неоснователно е възражението, че съдържанието на биодизел е по – малко от предвиденото в чл. 24, ал. 1, т. 1 поради смесването му с налично в резервоарите гориво, съставляващо т. нар. „мъртъв обем”. Преходният период от два месеца по ал. 3 е предвиден именно за реализиране на въпросните количества.

Законът за възобновяемите и алтернативни енергоизточници и биогоривата е отменен, считано от 03.05.2011 г., когато влиза в сила Законът за енергията от възобновяеми източници, в чл. 47, ал. 1 от който е предвидено, че лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход в транспорта, са длъжни при освобождаване за потребление по смисъла на ЗАДС да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, както следва: 1. от 1 януари 2012 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 5 процента обемни; 2. от 1 юни 2012 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни.

Регламентацията е идентична с отменената - съгласно чл. 47, ал. 2 ЗЕВИ в срок два месеца след изтичането на сроковете по ал. 1 крайните разпространители са длъжни да предоставят на пазара горивата за дизелови и бензинови двигатели в съответствие с изискванията на ал. 1. Различието в съдържанието на дължимото поведение на крайните разпространители е в процентното съдържание биодизел в дизеловите горива – съгласно чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗВАЕБ /отм./ считано от 01.03.2011 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 4 процента обемни, но не повече от 5 процента обемни – ал. 2, в действащата понастоящем редакция на чл. 47, ал. 1, т. 2 ЗЕВИ от 1 юни 2012 г. Задължението е да са предоставя на пазара гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни.

Съвпадение е налице и в признаците от състава на административното нарушение - санкционната разпоредба на чл. 67, ал. 2 ЗЕВИ определя, че на краен разпространител, който предоставя на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на чл. 47, ал. 2, се налага глоба или имуществена санкция в размер 50000 лв. Обратно на становището на касатора, законодателят е предвидил абсолютен размер на санкцията – чл. 38, ал. 2 ЗВАЕБ /отм./ и чл. 67, ал. 2 ЗЕВИ - съдът не дължи произнасяне относно нейното индивидуализиране.

По тези съображения обжалваното въззивно решение следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9585/ 2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.